Република Србија
УПРАВНИ СУД
22 У. 10060/15
05.05.2017. године
Б е о г р а д

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд у већу састављеном од судија: др Јадранке Ињац, председника већа, Весне Даниловић и Јасминке Вукашиновић, чланова већа, са судским саветником Крстином Јовановић, као записничарем, у управном спору по тужби тужиоца А.А. из ...-..., ... бр. ..., чији је пуномоћник Милош Андрић, адвокат из Земуна, Слободана Мацуре бр. 49, против туженог Министарства унутрашњих послова Републике Србије, Дирекција полиције, Управа за управне послове, ради поништаја решења 03/11 број: 210-1-166/05-1 од 20.05.2015. године, у предмету одузимања оружја, у нејавној седници већа одржаној дана 05.05.2017. године, донео је

П Р Е С У Д У

I Тужба **СЕ ОДБИЈА.**

II ОДБИЈА СЕ захтев тужиоца за накнаду трошкова управног спора.

О б р а з л о ж е њ е

Оспореним решењем, одбијен је, као неоснован, захтев тужиоца за поништење коначног решења по основу службеног надзора у предмету одузимања оружја, и то пиштоља марке “Збројовка” кал. 7,65 мм, фаб.бр. ..., пиштоља марке “Збројовка” кал. 6,35 мм, фаб.бр. ..., револвера марке “Smith Wesson”, кал. 38, фаб.бр. ..., пиштоља марке “Glok” 17, кал. 9x19, фаб.бр. ..., пиштоља марке “Sig Sauer” кал. 9 пара, фаб.бр. ..., пиштоља марке “Sig Sauer” P220, кал. 9 пара, фаб.бр. ... и револвера марке “Delinger” кал. 357, фаб.бр. ..., а који је окончан у управном поступку другостепеним решењем туженог 03 број: 210-1-166/05 од 10.03.2005. године. Решењима Секретаријата унутрашњих послова у Београду, ОУП-а Земун, број 210-712, 713, 714, 715, 716, 717 и 718 од 13.01.2005. године, од тужиоца је одузето оружје, ближе означено у диспозитиву оспореног решења. Истовремено му је наложено да у року од годину дана по правноснажности решења нађе купца за одузето оружје, исто отуђи или

прода посредством овлашћеног предузећа за промет оружја и муниције, јер ће у противном исто постати власништво Републике Србије.

Тужбом поднетом Управном суду дана 03.07.2015. године, тужилац оспорава законитост решења туженог органа из свих законом прописаних разлога. Позивајући се на одредбу члана 253. став 1. тачка 5. Закона о општем управном поступку, истиче да су донете одлуке о одузимању оружја последица недозвољене радње, а које су описане у решењу Повереника за информације од јавног значаја и заштиту података о личности број: 164-00-00347/2013-07 од 07.07.2014. године. Наиме, недозвољене радње тичу се погрешне процене безбедносног ризика, незаконите обраде података о кривичним пријавама поднетим против тужиоца и њихове употребе као доказа у управном поступку. Тужилац истиче и чињеницу да је подносио кривичну пријаву, између осталог и против начелнице Управе за управне послове и да је она требала да буде изузета од доношења одлуке у овој управној ствари. Наводи да је чињенично стање погрешно утврђено. Ово стога што је редослед процесних радњи у поступку одузимања оружја био обрнут, посебно што је тужилац депоседован оружја пре него што је тужени орган извршио потребне провере кроз оперативни рад припадника МУП-а и пре него што је донето решење о одузимању оружја. Притом, провере и оперативни рад МУП-а, којима су прикупљени подаци о тужиоцу, уследили су три дана након што је тужилац депоседован оружја у легалном поседу, односно дана 08.09.2013. године, при чему је у тренутку одузимања оружја тужилац имао временски неограничене дозволе за држање оружја, а против њега је вођен поступак као да је поднео захтев за издавање одобрења за набављање оружја. Даље истиче да тужени орган приликом доношења оспореног решења није правилно применио закон, јер је у време доношења одлуке 2005. године важио Закон о унутрашњим пословима, а не Закон о полицији. Исто тако, указује на то да је приликом доношења одлуке из 2003. године постојала узрочна веза између донете одлуке о одузимању оружја и брисаних података о кривичним пријавама. Такође, наводи да је тужени учинио битне повреде правила поступка из чл. 235. и чл. 199. Закона о општем управном поступку. Са изнетих разлога, предлаже да суд тужбу уважи, оспорено решење поништи, као и да обавеже туженог да тужиоцу накнади трошкове управног спора у износу од 30.000,00 динара на име састава тужбе од стране адвоката.

Тужени орган је, у одговору на тужбу, остао у свему при разлозима датим у образложењу оспореног решења и предложио да суд тужбу одбије као неосновану.

Решавајући овај управни спор без одржавања усмене расправе, сагласно одредби члана 33. став 2. Закона о управним споровима („Службени гласник РС“, број 111/09), будући да је предмет спора такав да очигледно не изискује непосредно саслушање странака и посебно утврђивање чињеничног стања и испитујући законитост оспореног решења у границама захтева из тужбе, у складу са чланом 41. став 1. истог закона, Управни суд је, оценом навода тужбе, одговора на тужбу и списа предмета ове управне ствари, нашао да је тужба неоснована.

Из списа предмета и образложења оспореног решења произлази да је

тужилац поднео захтев за поништај коначног решења по основу службеног надзора, позивајући се на одредбу чл. 253. став 1. тачка 5. и чл. 254. став 2. тачка 4. Закона о општем управном поступку („Службени лист СРЈ“, број 33/97 и 31/01 и „Службени гласник РС“, број 30/10). У прилог својих тврдњи, као основ за укидање применом наведених одредаба, тужилац је доставио решење Повереника за информације од јавног значаја и заштиту података о личности број: 164-00-00347/2013-07 од 07.07.2014. године, којим се наређује руковаоцу података-МУП да отклони неправилности у обради података и то тако што ће одмах из свих аутоматизованих евиденција у саставу Јединственог информационог система МУП (ЈИС) обрисати податке о кривичним пријавама поднетим против А.А., овде тужиоца, у тачкама 1. до 7. Одлучујући о захтеву, тужени је донео одлуку као у диспозитиву налазећи да наводи истакнути у захтеву као и доказ на коме тужилац заснива свој захтев не указују на то да постоји основ за поништавање и укидање по основу службеног надзора решења од 13.01.2005. године применом одредбе члана 253. став 1. тачка 5. Закона о општем управном поступку, јер чињеница да је извршено брисање података о кривичним пријавама из јединственог информационог система МУП-а РС по налогу Повереника за информације од јавног значаја и заштиту података о личности број 164-00-00347/2013-07 од 07.07.2014. године, није од утицаја на другачије решавање ове управне ствари, јер је одлука донета на основу оперативних података који су прикупљени радом на терену.

Одредбом члана 253. став 1. тачка 5. Закона о општем управном поступку („Службени лист СРЈ“, број 33/97 и 31/01 и „Службени гласник РС“, број 30/10), прописано је да ће коначно решење надлежни орган поништити по основу службеног надзора ако је решење донето као последица принуде, изнуде, уцене, притиска или друге недозвољене радње.

Имајући у виду наведено, према оцени Управног суда, правилно је одлучио тужени орган када је одбио захтев тужиоца за поништење коначног решења по основу службеног надзора. Наиме, и према оцени Управног суда, у конкретном случају нису испуњени услови за укидање и поништај решења Секретаријата унутрашњих послова у Београду, ОУП-а Земун, број 210-712, 713, 714, 715, 716, 717 и 718 од 13.01.2005. године, која су постала коначна доношењем решења другостепеног органа од 10.03.2005. године, применом цитиране одредбе члана 253. став 1. тачка 5. Закона о општем управном поступку. Ово са разлога што наводима истакнутим у захтеву као и достављеним решењем Повереника за информације од јавног значаја и заштиту података о личности број: 164-00-00347/2013-07 од 07.07.2014. године, на којима је тужилац засновао свој захтев, не доказује да су решења од 13.01.2005. године донета као последица принуде, изнуде, уцене, притиска или друге недозвољене радње, нити се овако шта може несумњиво закључити на основу навода у захтеву и приложеног решења Повереника за информације од јавног значаја и заштиту података о личности од 07.07.2014. године. Наиме, из списа предмета произлази да су решења чији се поништај односно укидање по основу службеног надзора тражи донета у поступку у коме су изведени докази и утврђене одлучне чињенице за доношење таквих решења, као и донетог решења у поступку по жалби од 10.03.2005. године, након којег су првостепена решења постала коначна, а као што је наведено, наводима и приложеним

доказима тужилац не доказује да су предметна коначна решења донета на начин који би представљао основ за њихов поништај или укидање применом цитираног члана 253. став 1. тачка 5. Закона.

Суд је ценио наводе тужбе али налази да исти не могу бити од утицаја на другачију оцену законитости оспореног решења. Ово стога што је одлука у овој управној ствари донета на основу оперативних података који су прикупљени радом на терену, од стране овлашћених припадника Министарства унутрашњих послова, те сходно томе, чињеница да је решењем Повереника за информације од јавног значаја и заштиту података о личности од 07.07.2014. године наложено да се отклоне неправилности у обради података, није од утицаја на правилност одлуке у поступку одузимања оружја. Наиме, не постоји узрочна веза између донете одлуке о одузимању оружја и брисаних података о кривичним пријавама из јединственог информационог система Министарства унутрашњих послова које су поднете против тужиоца.

Са свих наведених разлога, налазећи да оспореним решењем није повређен закон на штету тужиоца, Управни суд је одлучио као у ставу I диспозитива ове пресуде, на основу одредбе члана 40. став 2. Закона о управним споровима.

Суд је одбио као неоснован захтев тужиоца за накнаду трошкова спора, имајући у виду успех тужиоца у овој управној ствари, па је одлучио као у ставу II диспозитива пресуде, применом одредаба чланова 150. и 153. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 74/11), које се сходно примењују на основу одредбе члана 74. Закона о управним споровима.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
Дана 05.05.2017. године, 22 У. 10060/15

Записничар
Крстина Јовановић,с.р.

Председник већа-судија
др Јадранка Ињац,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић

ЉЛ